

SAFLAX®

Tips

© JP-bonsaijp58 - About © : Contact SAFLAX

Prunus mahaleb

	 Български	BG		2		 Malti	MT		5
	 Dansk	DK		2		 Nederlands	NL		5
	 Deutsch	DE		2		 Norsk	NO		6
	 English	UK		2		 Polski	PL		6
	 Eesti	EE		3		 Português	PT		6
	 Suomalainen	FI		3		 Românesc	RO		6
	 Français	FR		3		 Svenska	SE		7
	 Ελληνική	GR		3		 Slovensky	SK		7
	 Gaeilge	IE		4		 Slovenski	SI		7
	 íslenskur	IS		4		 Español	ES		7
	 Italiano	IT		4		 Český	CZ		8
	 Hrvatski	HR		4		 Türkçe	TR		8
	 Latviešu	LV		5		 Magyar	HU		8
	 Lietuvių kalba	LT		5		 日本語	JP		9

Скална череша Prunus mahaleb

Бонсай за открито с ароматна дървесина и множество бели цветя

Скалната череша, известна още като Каменната висла, се среща предимно в топлите лозарски райони. Многобройните му ароматни бели цветове през април и май се използват от пчелите като храна, а малките костилкови плодове, които се появяват след това, са много популярни сред птиците - горчивите плодове не са годни за консумация от хората. В източното Средиземноморие ядките се смилат и се търгуват като подправка, наречена Mahalb. Малкото широколистно дърво излъчва приятен аромат от младите си издънки поради високото съдържание на кумарин. **Естествено местоположение:** Произходът на скалната череша е в северната част на Средиземноморието в Мароко, Испания и Южна Франция и се простира до Мала Азия. Но вече може да се намери и в топлите райони на Kaiserstuhl или на Nahe. **Успешно отглеждане:** Отглеждането е възможно целогодишно. Първо поставете семената в хладилника (стратифициране) за една седмица, за да насърчите семената да покълнат. След това поставете семената на около един сантиметър дълбочина във влажен субстрат за отглеждане или пясъчна почва за бонсай. Покрийте съда с културна с домакинско фолио, което сте осигурили с дупки. Това предпазва почвата от изсушаване. Трябва да отстранявате фолиото за 2 часа на всеки два до три дни. Това предотвратява образуването на мухъл върху растящата почва. Поставете саксията със семена на светло и топло място с около 20° по Целзий и поддържащите почвата влажна, но не мокра. Периодът на покълване е от четири до десет седмици. **Най-доброто местоположение:** Скалната череша предпочита пълно слънце и е много топло. **Оптимална грижа:** Поради произхода си Steinweichsel е много толерантен към по-дълги периоди на суша. И за разлика от много други растения, той също обича твърда, варовита вода. Така че поливайте доста рядко, но след това обилно и избягвайте преовлажняване. От началото на периода на цъфтеж през април до септември тя иска да бъде снабдявана с течен тор за бонсай на всеки четири седмици. Скалната череша може да бъде проектирана във всички стилове, при което формата на метла може лесно да се постигне само чрез целенасочена резитба без тел. Уверете се, че отделните клони не са твърде близо един до друг, в противен случай засенчените клони ще умрат. Можете да отрежете младите растения за първи път след 6 седмици, в противен случай 3 до 4 седмици след първото издънка. Обикновено в рамките на две седмици растението ще покаже нови издънки, които могат да се прищипят над втория лист. Окабеляването трябва да се използва през пролетта, преди да поникнат листата, особено за клони на възраст от една до две години. Особено като млад бонсай, каменната череша е жизнена и трябва да се пресаща всяка година, по-старите екземпляри на всеки две до три години през март. **През зимата:** Вашата скална череша е устойчива на замръзване и трябва да презимува на открито, но да бъде защитена от пряка слънчева светлина и силен вятър. При много силен студ се препоръчва покриване със зимен филм. Поливайте оскъдно само в дни без замръзване.

Stenkirsebær Prunus mahaleb

Udendørs bonsai med duftende træ og talrige hvide blomster

Stenkirsebæret, også kendt som Stone Vistula, findes hovedsageligt i de varme vindyrkningsområder. Dens talrige duftende hvide blomster i april og maj bliver brugt af bier som føde, og de små druper, der dukker op bagefter, er meget populære blandt fugle - de bitre frugter er ikke spiselige for mennesker. I det østlige Middelhav bliver kernerne malet og forhandlet som et krydderi kaldet Mahalb. Det lille løvfældende træ udsåler en behagelig duft fra sine unge skud på grund af det høje indhold af kumarin. **Naturlig beliggenhed:** Oprindelsen af stenkirsebæret er i det nordlige middelhavsområde i Marokko, Spanien og det sydlige Frankrig og dukker sig til Lilleasien. Men den kan nu også findes i de varme egne af Kaiserstuhl eller på Nahe. **Successful dyrkning:** Dyrkning er mulig hele året rundt. Stil først frøene i køleskabet (stratificer) i en uge for at få frøene til at spire. Put dem Så derefter cirka en centimeter dybt i fugtigt voksende substrat eller sandet bonsaijord. Dæk dyrkningskarret til med husholdningsfilm, som du forsyner med huller. Dette beskytter jorden mod udtørring. Du bør fjerne folien i 2 timer hver anden til tredje dag. Dette forhindrer mug i at dannes på den voksende jord. Stil frøpotten et let og varmt sted med omkring 20° Celsius og hold pottejorden fugtig, men ikke våd. Spiringsperioden er fire til ti uger. **Den bedste beliggenhed:** Klippekirsebæret foretrækker fuld sol og er meget varmt. **Optimal pleje:** På grund af sin oprindelse er Steinweichsel meget tolerant over for længere perioder med tørke. Og i modsætning til mange andre planter kan den også godt lide hårdt, kalkholdigt vand. Vand derfor ret sjældent, men så grundigt og undgå vandfyldning. Fra begyndelsen af blomstringsperioden i april til september ønsker kun at blive forsynet med flydende bonsai-gødning hver fjerde uge. Et stenkirsebær kan designes i alle stilarter, hvor kosteformen kun let kan opnås ved en målrettet beskæring uden wire. Sørg for, at de enkelte grene ikke er for tæt på hinanden, ellers dør skyggefulde grene. Du kan skære unge planter ned første gang efter 6 uger, ellers 3 til 4 uger efter det første skud. Normalt vil planten inden for to uger vise nye skud, der kan klemmes hen over det andet blad. Ledninger bør bruges om foråret, før bladene spirer, især for et- til to-årige grene. Især som ung bonsai er stenkirsebæret kraftigt og bør ompottes hvert år, ældre eksemplarer hvert andet til tredje år i marts. **Om vinteren:** Dit stenkirsebær er frostbestandigt og bør overvintrere udendørs, men beskyttes mod direkte sollys og hård vind. Ved meget hård frost anbefales tildækning med vinterfilm. Vand kun sparsomt på frostfrie dage.

Felsenkirsche Prunus mahaleb

Freiland-Bonsai mit duftendem Holz und zahlreichen weißen Blüten

Die auch Steinweichsel genannte Felsenkirsche findet man überwiegend in den warmen Gegenden des Weinbaus. Ihre zahlreichen duftenden weißen Blüten im April und im Mai dienen den Bienen als Nahrung und die danach erscheinenden kleinen Steinfrüchte sind bei Vögeln sehr beliebt - für den Menschen sind die bitteren Früchte nicht genießbar. Im östlichen Mittelmeerraum werden die Kerne gemahlen und als Gewürz mit dem Namen Mahalb gehandelt. Der sommergrüne kleine Baum verströmt aus seinen jungen Trieben aufgrund des hohen Gehaltes an Kumarin einen angenehmen Duft. **Naturstandort:** Der Ursprung der Felsenkirsche liegt im nördlichen Mittelmeergebiet in Marokko, Spanien und Südfrankreich und erstreckt sich bis nach Kleinasien. Aber auch in den warmen Regionen des Kaiserstuhls oder an der Nahe ist sie mittlerweile anzutreffen. **Anzucht:** Die Anzucht ist das ganze Jahr über möglich. Legen Sie die Samen zunächst für eine Woche in den Kühlschrank (stratifizieren), um die Keimfähigkeit der Samen anzuregen. Setzen Sie die Samen dann circa einen Zentimeter tief in feuchtes Anzuchtsubstrat oder sandige Bonsaierde. Decken Sie das Anzuchtgefäß mit Klarsichtfolie ab, die Sie mit Löchern versehen. So ist die Erde vor Austrocknung geschützt. Alle zwei bis drei Tage sollten Sie die Folie für 2 Stunden entfernen. Das beugt einer Schimmelbildung auf der Anzuchterde vor. Stellen Sie das Anzuchtgefäß an einen hellen und warmen Ort mit etwa 20° Celsius und halten Sie die Anzuchterde feucht, aber nicht nass. Die Keimdauer beträgt vier bis zehn Wochen. **Standort:** Am liebsten steht die Felsenkirsche vollsonnig und sehr warm. **Pflege:** Aufgrund ihres Ursprungs ist die Steinweichsel sehr tolerant gegenüber längeren Phasen der Trockenheit. Und im Gegensatz zu vielen anderen Pflanzen mag sie auch kalkhaltiges härteres Wasser. Wässern Sie also eher selten, dann aber durchdringend und vermeiden Sie Staunässe. Von Beginn des Blütenansatzes im April bis September möchte sie im Abstand von vier Wochen mit flüssigem Bonsaidünger versorgt werden. Eine Felsenkirsche kann in allen Stilarten gestaltet werden, wobei nur durch gezielten Rückschnitt ohne Draht leicht die Besenform erreicht wird. Achten Sie darauf, dass die einzelnen Äste nicht zu dicht stehen, denn beschattete Zweige sterben sonst ab. Den ersten Rückschnitt können Sie bei Jungpflanzen nach 6 Wochen, sonst 3 bis 4 Wochen nach dem ersten Austrieb vornehmen. Gewöhnlich zeigt die Pflanze dann innerhalb von zwei Wochen einen Neuaustrieb, der über dem zweiten Blatt pinziert werden kann. Eine Gestaltung durch Drahtung sollten Sie vor allem bei ein- bis zweijährigen Zweigen im Frühjahr vor dem Laubaustrieb vornehmen. Besonders als junger Bonsai ist die Felsenkirsche wuchsfreudig und sollte jedes Jahr, ältere Exemplare alle zwei bis drei Jahre im März umgetopft werden. **Im Winter:** Ihre Felsenkirsche ist frostfest und sollte im Freien überwintern, dabei aber vor direkter Sonnenbestrahlung und starkem Wind geschützt stehen. Bei sehr starkem Frost empfiehlt sich die Bedeckung mit einer Überwinterungsfolie. Wässern Sie nur noch spärlich an frostfreien Tagen.

Bonsai - Mahaleb Cherry Prunus mahaleb

Outdoor Bonsai with aromatic wood and numerous white flowers

The Mahaleb Cherry is mainly found in warm regions with wine-growing. Its numerous aromatic white flowers that show in April and May, provide a food source for bees, and the afterwards upcoming small stone fruits are very popular with birds. For humans, the bitter fruits are not good to eat. In the eastern Mediterranean region the ground kernels are sold as spice under the name Mahaleb. The summer-green small tree exhales through its young sprouts - due to its high coumarin content - a pleasant scent. **Natural location:** The natural habitat of the Mahaleb Cherry is in the northern Mediterranean region, particularly in Morocco, Spain and the South of France and stretches until Anatolia. It can also be found in warmer areas of the Kaiserstuhl and close to the river Nahe. **Successful cultivation:** Seed propagation indoors is possible throughout the year. To increase the germinability, you should keep the seeds sealed in a plastic bag in the regular refrigerator for about a week. After that, plant the seeds about 1 cm deep into moist potting compost or sandy bonsai earth and cover the seed container with clear film to prevent the earth from drying out. Don't forget to make some holes in the clear film and take it every second or third day completely off for about 2 hours. That way you avoid mold formation on your potting compost. Place the seed container somewhere bright and warm with a temperature around 20° Celsius and keep the earth moist, but not wet. The germination takes about four to ten weeks. **The best location:** The Mahaleb Cherry prefers a very warm and full sunny place. **Optimal care:** Due to its origins, the Mahaleb Cherry can endure even longer dry periods - and - other than many other plants - it also tolerates calcareous, hard water. So, water the plant only modestly, but penetratingly and see to avoid waterlogging. From April until September it should be given fluid fertilizer for bonsai plants every four weeks. The Mahaleb Cherry is basically suited for all types of bonsai, while the broom shape is only possible with a specific pruning and without wiring. Make sure that the branches don't stand too close to each other because without enough light they might die off. The first pruning of young plants should be done after six weeks, otherwise you can cut the tree back always three to four weeks after sprouting. About two weeks after pruning, the plant usually develops new shoots that can be plucked out above the second leaf. The best time for wiring would be in spring and before the shooting of the leaves and is particularly with one or two year old branches advisable. Especially young plants are rather fast-growing should be repotted every year in March. Matured trees can be shifted every two or three years. **In the winter:** The Mahaleb Cherry is frost-hard and should be kept outdoors during hibernation. Just keep your bonsai sheltered from the direct sun and wind-protected. In areas with heavy frosts, some protection with a winter fleece is advisable. Water the plant only sparsely on frost-free days.

Kivikirss

Prunus mahaleb

Lõhnava puidu ja arvukate valgete lilledega õue-bonsai

Kivikirssi, tuntud ka kui kivivisla, leidub peamiselt soojades viinamarjakasvatuspriirkondades. Selle arvukaid lõhnavaid valgeid õisi aprillis ja mais kasutavad mesilased toiduna ning hiljem ilmuvad väikesed luuviljad on lindude seas väga populaarsed – kibedat viljad ei ole inimesele söödavad. Vahemere idaosas jahvatatakse tuumad ja kaubeldakse vürtsina nimega Mahalb. Lehtpuu väike puu eritab oma noortest võrsetest meeldivat lõhna tänu kõrgele kumariinisaldusele. **Looduslik asukoht:** Kivikirsi päritolu on Vahemere põhjaosas Marokos, Hispaanias ja Lõuna-Prantsusmaal ning ulatub Väike-Aasiasse. Kuid nüüd võib seda leida ka Kaiserstuhli soojades piirkondades või Nahel. **Edukas kasvatamine:** Kasvatamine on võimalik aastaringselt. Esmalt asetage seemned nõudlaks külmikusse (kihistage), et soodustada seemnete idanemist. Panna Seejärel külvake umbes ühe sentimeetri sügavusele niiskesse kasvusubstraati või liivasesse bonsaimulda. Kata kultuurianum toidukilega, mille varustad aukudega. See kaitseb mulda kuivamise eest. Peaksite fooliumi eemaldama 2 tunniks iga kahe kuni kolme päeva järel. See takistab hallituse teket kasvupinnal. Asetage seemnepott valgusküllasesse ja sooja kohta, mille temperatuur on umbes 20 ° C, ning hoidke istutusmuld niiske, kuid mitte märjana. Idanemisperiood on neli kuni kümme nädalat. **Parim asukoht:** Kivikirss eelistab lauspäikest ja on väga soe. **Optimaalne hooldus:** Oma päritolu tõttu talub Steinweichsel väga pikka põuaperioodi. Ja erinevalt paljudest teistest taimedest meeldib talle ka kõva lubjarikas vesi. Seega kasta pigem harva, aga siis põhjalikult ja väldi vettimist. Öitsemissperioodi algusest aprillist septembrini soovib ta saada iga nädala tagant vedelat bonsai väetist. Kivikirssi saab kujundada igas stiilis, kusjuures harja kuju saab hõlpsasti saavutada ainult sihipärase ilma traadita pügamisega. Veenduge, et üksikud oksad ei oleks üksteisele liiga lähedal, vastasel juhul varjutatud oksad surevad. Noori taimi saab esimest korda tagasi lõigata 6 nädala pärast, mida 3–4 nädalat pärast esimest võrset. Tavaliselt ilmuvad taimel kahe nädala jooksul uued võrsed, mida saab näpistada üle teise lehe. Juhtmeid tuleks kasutada kevadel enne lehtede tärkamist, eriti ühe- kuni kaheaastaste okste puhul. Eriti noore bonsaina on kivikirss elujõuline ja seda tuleks ümber istutada igal aastal, vanemad isendid iga kahe-kolme aasta tagant märtsis. **Talvel:** Teie kivikirss on külmakindel ja peaks talvitama õues, kuid olema kaitstud otsese päikesevalguse ja tugeva tuule eest. Väga tugeva pakase korral on soovitatav katta talvekilega. Kasta külmavabadel päevadel ainult mõõdukalt.

Kivikirsiikka

Prunus mahaleb

Ulkobonsai tuoksuvalle puulle ja lukuisilla valkoisilla kukilla

Kivikirsiikka, joka tunnetaan myös nimellä kivi Vistula, tavataan pääasiassa lämpimillä viininviljelyalueilla. Sen lukuisia tuoksuvia valkoisia kukkia huhti- ja toukokuussa käyttävät mehiläiset ravinoksi, ja jälkeenpäin ilmaantuvat pienet luumarjat ovat lintujen suosiossa – karvaat hedelmät eivät ole syötäviä ihmisille. Itäisellä Välimerellä ytimet jauhetaan ja myydään mausteena nimeltä Mahalb. Lehtimäinen pieni puu huokuu miellyttävän tuoksua nuorista versoistaan korkean kumariinipitoisuuden ansiosta. **Luonnollinen sijainti:** Kivikirsiikka on peräisin Pohjois-Välimeren alueelta Marokosta, Espanjasta ja Etelä-Ranskasta ja ulottuu Vähi-Aasiaan. Mutta nyt se löytyy myös Kaiserstuhlin lämpimiltä alueilta tai Nahesta. **Onnistunut viljely:** Viljely on mahdollista ympäri vuoden. Aseta siemenet ensin jääkaappiin (kerrostumaan) viikoksi, jotta siemenet itävät. LaittaaKylvä sitten noin sentin syvyyteen kosteaan kasvualustaan tai hiekkaiseen bonsai-maahan. Peitä viljelyastia kelmulla, johon on tehty reikiä. Tämä suojaaa maaperää kuivumiselta. Poista folio 2 tunnin ajaksi kahden tai kolmen päivän välein. Tämä estää homeen muodostumisen kasvumaahan. Aseta siemenruukku valoisaan ja lämpimään paikkaan, jonka lämpötila on noin 20 °C, ja pidä istutusmaa kosteana, mutta ei märkänä. Itämisaika on neljästä kymmeneen viikkoa. **Paras sijainti:** Kivikirsiikka suosii täyttää aurinkoa ja on erittäin lämmin. **Optimaalinen hoito:** Alkuperänsä vuoksi Steinweichsel sietää hyvin pidempiä kuivuusjaksoja. Ja toisin kuin monet muut kasvit, se pitää myös kovasta, kalkkipitoisesta vedestä. Kastele siis melko harvoin, mutta sitten perusteellisesti ja vältä kastumista. Kukinta-ajan alusta huhtikuusta syyskuuhun hän haluaa saada nestemäistä bonsai-lannoitetta neljän viikon välein. Kivikirsiikka voidaan suunnitella kaikkiin tyylihin, jolloin luudan muoto saadaan helposti vain kohdistetulla karsimalla ilman lankaa. Varmista, että yksittäiset oksat eivät ole liian lähellä toisiaan, muuten varjostetut oksat kuolevat. Nuoria kasveja voi leikata ensimmäisen kerran 6 viikon kuluttua, muuten 3-4 viikkoa ensimmäisen version jälkeen. Yleensä kahden viikon kuluessa kasvi näyttää uusia versoja, jotka voidaan puristaa toisen lehden päälle. Johdotus tulee käyttää keväällä ennen lehtien itämistä, erityisesti 1-2-vuotiaille oksille. Varsinkin nuorena bonsaina kivikirsiikka on elinvoimainen ja se tulisi istuttaa uudelleen joka vuosi, vanhemmat yksilöt kahden tai kolmen vuoden välein maaliskuussa. **Talvella:** Kivikirsiikkasi on pakkasenkestävä ja sen tulisi talvehtia ulkona, mutta suojattuna suoralta auringonvalolta ja voimakkailta tuulelta. Erittäin kovassa pakkasessa suositellaan peittämistä talvikalvolla. Kastele vain säästeliäästi pakkaspäivinä.

Cerisier de Sainte-Lucie

Prunus mahaleb

Bonsai de jardin avec un bois parfumé et de nombreuses fleurs blanches

On retrouve le Cerisier de Sainte-Lucie, aussi appelé faux merisier, principalement dans les zones chaudes de la viticulture. Ses nombreuses fleurs blanches parfumées en avril et mai sont de la nourriture pour les abeilles, et les drupes qui apparaissent ensuite sont très aimées par les oiseaux, mais les fruits amers ne sont pas comestibles pour les hommes. En méditerranée orientale, les noyaux sont broyés et commercialisés comme épices sous le nom de mahalb. Le petit arbre caduc exhale une odeur très agréable de ses jeunes rameaux en raison du fort contenu en coumarine. **Emplacement naturel:** L'origine du cerisier se situe au nord de la Méditerranée au Maroc, en Espagne, au sud de la France, et s'étend jusqu'à l'Asie mineure. On le retrouve désormais dans les régions chaudes du Kaiserstuhl aussi. **Culture réussie:** La culture des graines est possible tout au long de l'année. Mettez d'abord les graines dans le réfrigérateur pendant une semaine (stratifier), afin de stimuler leur faculté germinative. Ensuite, mettez les graines sur du substrat humide ou de la terre de bonsai sableuse à environ un centimètre de profondeur. Couvrez le récipient avec une feuille transparente dans laquelle vous faites des trous. Comme ça, le terreau est protégé du dessèchement. Vous devez enlever la feuille pendant deux heures tous les deux ou trois jours. Ceci prévient la formation de moisissures dans le terreau. Mettez le récipient dans un endroit lumineux et chaud à environ 20° Celsius et gardez le terreau humide, mais pas mouillé. La germination dure quatre à dix semaines. **Le meilleur emplacement:** Le cerisier aime des endroits très chauds et en plein soleil le plus. **Soins optimaux:** Le cerisier supporte des périodes sèches plus longues en raison de son origine. Contrairement à beaucoup d'autres plantes, il aime aussi l'eau calcaire et dure. Arrosez la plante plutôt rarement, mais pénétrez la terre et évitez l'eau stagnante. Il veut être engraisé toutes les quatre semaines du début de la floraison en avril à septembre avec de l'engrais liquide. Un cerisier peut être façonné dans tous les styles, mais la forme de balai n'est facilement atteinte que par des tailles ciblées sans ligaturage. Veillez à ce que les branches ne soient pas trop denses, car sinon, les branches ombragées meurent. Vous pouvez faire la première taille sur les jeunes plantes six semaines, ou trois à quatre semaines après la première pousse. En général, la plante montre une nouvelle pousse deux semaines après. Cette nouvelle pousse peut être pincée sur la deuxième feuille. Si vous voulez façonner la plante par ligaturage, il faut surtout le faire sur les branches d'un à deux ans en printemps, avant la pousse des feuilles. Le cerisier grandit facilement, même en jeune bonsai, et doit être rempoté tous les ans, les bonsais plus anciens doivent être rempotés tous les deux à trois ans en mars. **En hiver:** Votre cerisier est rustique et doit hiverner en plein air, mais il doit être protégé du rayonnement solaire direct et des vents forts. Il est conseillé d'utiliser une voile d'hivernage pour les gels forts. Arrosez frugalement lors des jours sans gel.

Ροκ κεράσι

Prunus mahaleb

Μπονσάι εξωτερικού χώρου με μυρωδάτο ξύλο και πολλά λευκά λουλούδια

Το κεράσι, γνωστό και ως Stone Vistula, βρίσκεται κυρίως στις θερμές αμπελογαϊκές περιοχές. Τα πολυάριθμα αρωματικά λευκά άνθη του τον Απρίλιο και τον Μάιο χρησιμοποιούνται από τις μέλισσες ως τροφή και οι μικρές ντίπες που εμφανίζονται μετά είναι πολύ δημοφιλείς στα πουλιά - τα μικρά φρούτα δεν είναι βρώσιμα για τον άνθρωπο. Στην ανατολική Μεσόγειο, οι πυρήνες αλέθονται και διακινούνται ως μπαχαρικό που ονομάζεται Mahalb. Το φυλλοβόλο μικρό δέντρο αποπνέει ευχάριστο άρωμα από τους νεαρούς βλαστούς του λόγω της υψηλής περιεκτικότητας σε κουμαρίνη. **Φυσιολογική τοποθεσία:** Η καταγωγή του ροκ κερασιού είναι στη βόρεια περιοχή της Μεσογείου στο Μαρόκο, την Ισπανία και τη νότια Γαλλία και εκτείνεται μέχρι τη Μικρά Ασία. Αλλά τώρα μπορεί να βρεθεί και στις θερμές περιοχές του Kaiserstuhl ή στο Nahe. **Επιτυχημένη καλλιέργεια:** Η καλλιέργεια είναι δυνατή όλο το χρόνο. Τοποθετήστε πρώτα τους σπόρους στο ψυγείο (στρωματοποιήστε) για μια εβδομάδα για να ενθαρρύνετε τους σπόρους να βλαστήσουν. Βάλτε τα στη συνέχεια, σπόροι σε βάθος περίπου ενός εκατοστού σε υγρό υπόστρωμα ανάπτυξης ή αμμώδες έδαφος μπονσάι. Καλύψτε το δοχείο καλλιέργειας με μεμβράνη, την οποία ανοίγετε με τρύπες. Αυτό προστατεύει το έδαφος από το στέγνωμα. Θα πρέπει να αφαιρέτε το αλουμινοχαρτό για 2 ώρες κάθε δύο έως τρεις ημέρες. Αυτό αποτρέπει τη δημιουργία μούχλας στο αναπτυσσόμενο έδαφος. Τοποθετήστε τη γλάστρα σε ένα ελαφρύ και ζεστό μέρος με θερμοκρασία περίπου 20° Κελσίου και διατηρήστε το χώμα της γλάστρας υγρό αλλά όχι υγρό. Η περίοδος βλάστησης είναι τέσσερις έως δέκα εβδομάδες. **Η καλύτερη τοποθεσία:** Το ροκ κεράσι προτιμά τον ήλιο και είναι πολύ ζεστό. **Βέλτιστη φροντίδα:** Λόγω της καταγωγής του, το Steinweichsel είναι πολύ ανεκτικό σε μεγαλύτερες περιόδους ξηρασίας. Και σε αντίθεση με πολλά άλλα φυτά, του αρέσει επίσης το σκληρό, ασβεστόχο νερό. Ποτίστε λοιπόν μάλλον σπάνια, αλλά στη συνέχεια επιμελώς και αποφύγετε την υπερχειλίση. Από την αρχή της περιόδου ανθοφορίας τον Απρίλιο έως τον Σεπτέμβριο, θέλει να προμηθεύεται υγρό λίπασμα μπονσάι κάθε τέσσερις εβδομάδες. Ένα ροκ κεράσι μπορεί να σχεδιαστεί σε όλα τα στυλ, όπου το σχήμα της σκούπας μπορεί να επιτευχθεί εύκολα μόνο με ένα στοχευμένο κλάδεμα χωρίς σύρμα. Βεβαιωθείτε ότι τα μεμονωμένα κλαδιά δεν είναι πολύ κοντά μεταξύ τους, διαφορετικά τα σκαμμένα κλαδιά θα πεθάνουν. Μπορείτε να κόψετε νεαρά φυτά για πρώτη φορά μετά από 6 εβδομάδες, διαφορετικά 3 έως 4 εβδομάδες μετά τον πρώτο βλαστό. Συνήθως, μέσα σε δύο εβδομάδες, το φυτό θα εμφανίσει νέους βλαστούς που μπορούν να ταμνηθούν πάνω από το δεύτερο φύλλο. Η καλωδίωση πρέπει να χρησιμοποιείται την άνοιξη πριν φτρώσουν τα φύλλα, ειδικά για κλαδιά ηλικίας ενός έως δύο ετών. Ειδικά ως νεαρό μπονσάι, το ροκ κεράσι είναι ζωηρό και θα πρέπει να μετατοπίζεται κάθε χρόνο, τα παλαιότερα δείγματα κάθε δύο έως τρία χρόνια τον Μάρτιο. **Το χειμώνα:** Το ροκ κεράσι σας είναι ανθεκτικό στον παγετό και πρέπει να διαχειμάζει σε εξωτερικούς χώρους, αλλά να προστατεύεται από το άμεσο ηλιακό φως και τους δυνατούς ανέμους. Σε πολύ έντονο παγετό, συνιστάται η κάλυψη με χειμερινή μεμβράνη. Ποτίστε μόνο με φειδώ τις ημέρες χωρίς παγετό.

Silín carraig

Prunus mahaleb

Bonsai lasmuigh le adhmad cumhra agus bláthanna bána iomadúla

Faightear an silíní carraig, ar a dtugtar an Stone Vistula freisin, go príomha sna réigiúin te fionsaothrúcháin. Úsáideann beacha a bláthanna bána cumhra iomadúla i mí Aibreáin agus mí na Bealtaine mar bhia agus bíonn an-tóir ag éin ar na drupes beaga a fheictear ina dhiaidh sin - níl na torthaí searbh inite do dhaoine. In oirthear na Meánmhara, déantar na heithne a mheilt agus a thrádáil mar spíosra ar a dtugtar Mahalb. Exudes an crann beag duillsilteach boladh taitneamhach as a shoots óga mar gheall ar an cion ard coumarín. **Suíomh nádúrtha:** Tá bunús na silíní carraige i gceantar thuaidh na Meánmhara i Maracó, sa Spáinn agus i ndeisceart na Fraince agus leathnóinn sé go dtí an Áise Mion. Ach is féidir é a fháil anois freisin i réigiúin teo an Kaiserstuhl nó ar an Nahe. **Saothrú rathúil:** Is féidir saothrú ar feadh na bliana. Cuir na síolta sa chuisneoir ar dtús (srathú) ar feadh seachtaine chun na síolta a spreagadh chun péacadh. Cuir anAnsin síol timpeall ceintiméadar ar doimhneacht i bhfosraith tais atá ag fás nó in ithir bonsai ghainmheach. Clúdaigh an soitheach cultúir le scannán cling, a sholáthraíonn tú le poill. Cosnaíonn sé seo an ithir ó thriomú amach. Ba chóir duit an scragall a bhaint ar feadh 2 uair gach dhá nó trí lá. Cuireann sé seo cosc ar mhúnla a fhoirmiú ar an ithir atá ag fás. Cuir an pota síolta in áit éadrom te thart ar 20° Celsius agus coinnigh an ithir potaithe tais ach ná bíodh sé fliuch. Is é an tréimhse pheacadh ná ceithre go deich seachtaine. **An suíomh is fearr:** Is fearr leis an silíní carraig ghrian iomlán agus tá sé an-te. **Cúram is fearr is féidir:** Mar gheall ar a thionscnamh, tá an Steinweichsel an-fhulangach ar thréimhsí níos faide triomach. Agus murab ionann agus go leor plandaí eile, is maith leis uisce cruá, cailcreach freisin. Mar sin uisce in áit go hannamh, ach ansin go maith agus waterlogging a sheachaint. Ó thús na tréimhse bláthanna i mí Aibreáin go Meán Fómhair, ba mhaith léi leasachán bonsai leachtach a sholáthar gach ceithre seachtaine. Is féidir silíní carraige a dhearadh i ngach stíl, rud a fhágann nach féidir an cruth broom a bhaint amach go héasca ach trí bhearradh spriocdhírthe gan sreang. Bí cinnte nach bhfuil na brainsí aonair ró-ghar dá chéile, ar shlí eile beidh brainsí scáthaithe bás. Is féidir leat plandaí óga a ghearradh siar den chéad uair tar éis 6 seachtaine, ar shlí eile 3 go 4 seachtaine tar éis an chéad shoot. De ghnáth, laistigh de dhá sheachtain, beidh an gléasra a thaispeáint shoots nua is féidir a pinchad thar an dara duilleog. Ba chóir sreangú a úsáid san earrach sula bhfágann na duilleoga shreang, go háirithe le haghaidh brainsí aon bhliain go dhá bhliain d'aois. Go háirithe mar bonsai óg, tá an charraig silíní bríomhar agus ba chóir a ropettad gach bliain, eiseamail níos sine gach dhá nó trí bliana i mí an Mhárta. **Sa gheimhreadh:** Tá do shilíní carraige resistant ó sioc agus ba chóir go gcaithfí geimhreadh lasmuigh, ach iad a chosaint ó sholas díreach na gréine agus ó ghaoth láidir. I sioc an-dian, moltar clúdach le scannán geimhridh. Uisce ach go coigilteach ar laethanta saor ó sioc.

Steinkirsüber

Prunus mahaleb

Bonsai úti með ilmandi viði og fjölmörgum hvítum blómum

Klettirsüberið, einnig þekkt sem Stone Vistula, er aðallega að finna í hlýjum vínræktarsvæðum. Fjölmörg ilmandi hvít blóm hennar í apríl og maí eru notuð af býflugum sem fæðu og litlu dükurnar sem birtast á eftir eru mjög vinsælar hjá fuglum - bitru ávextirnir eru ekki ætur fyrir menn. Í austurhluta Miðjarðarhafs eru kjarnar malaðir og verslað sem krydd sem kallast Mahalb. Lítil laufatré gefur frá sér skemmtilega ilm frá ungu sprotum sínum vegna mikils kúmaríninnihalds. **Náttúruleg staðsetning:** Uppruni steinkirsüberjans er í norðurhluta Miðjarðarhafssvæðisins í Marokkó, Spáni og Suður-Frakklandi og nær til Litlu-Asíu. En það er nú líka að finna í heitum svæðum Kaiserstuhl eða á Nahe. **Árangursrík ræktun:** Ræktun er möguleg allt árið um kring. Settu fyrst fræin í ísskápin (lagskipt) í viku til að hvetja fræin til að spíra. SettuFræið síðan um eins sentimetra djúpt í röku vaxtarlagi eða sandi bonsai jarðvegi. Hyljið ræktunarilátið með matarfilmu, sem þú útvegar með götum. Þetta verndar jarðveginn gegn þurrkun. Þú ættir að fjarlægja álpappírinn í 2 klukkustundir á tveggja til þriggja daga fresti. Þetta kemur í veg fyrir að mygla myndist á vaxandi jarðvegi. Settu fræpotinn á léttan og heitan stað með um 20°C og haltu pottjarðveginum rökum en ekki blautum. Spirunartíminn er fjórar til tíu vikur. **Besta staðsetningin:** Bergkirsüberið kys fulla sól og er mjög hlýtt. **Besta umönnun:** Vegna uppruna síns er Steinweichsel mjög umburðarlyndur fyrir lengri þurrkatímabil. Og ólíkt mörgum öðrum plöntum líkar það líka við hart, kalkríkt vatn. Vökva því frekar sjaldan, en þá vandlega og forðast vatnsrennsli. Frá upphafi blómstrandi tíma í apríl til september vill hún fá fljótandi bonsai áburð á fjögurra vikna fresti. Hægt er að hanna steinkirsüber í öllum stílum, þar sem kústformið er aðeins hægt að ná auðveldlega með markvissri klippingu án víra. Gakktu úr skugga um að einstakar greinar séu ekki of nálægt því annars deya skygðar greinar. Þú getur skorið niður ungar plöntur í fyrsta skipti eftir 6 vikur, annars 3 til 4 vikum eftir fyrstu töku. Venjulega, innan tveggja vikna, mun plöntan sýna nýja sprota sem hægt er að klípa yfir annað blaðið. Nota skal raflögn á vorin áður en blöðin spretta, sérstaklega fyrir eins til tveggja ára gamlar greinar. Sérstaklega sem ung bonsai, er steinkirsüberið kröftugt og ætti að endurpotta á hverju ári, eldri eintök á tveggja til þriggja ára fresti í mars. **A veturna:** Bergkirsüberið þitt er frostþolið og ætti að yfirvetra utandyra, en vera varið fyrir beinu sólarljósi og sterkum vindum. Í mjög miklu frosti er mælt með því að hylja með vetrarfilmu. Vökvaðu aðeins sparlega á frostlausum dögum.

Ciliegio canino / Magaleppo

Prunus mahaleb

Bonsai da esterno con legno profumato e numerosi fiori bianchi

Il Ciliegio canino, chiamato anche Magaleppo si trova in genere nelle zone temperate dove si pratica la viticoltura. Nei mesi di aprile e maggio i numerosi fiori bianchi e profumati nutrono le api, i piccoli frutti che seguono la fioritura sono molto amati dagli uccelli, mentre per gli esseri umani i frutti amari non sono commestibili. Nell'area del Mediterraneo orientale i semi vengono macinati e utilizzati come spezia, con il nome di Mahalb. Il piccolo albero deciduo, che cresce soltanto da due a sei metri in altezza sprigiona dai germogli un profumo molto piacevole, a causa del contenuto di cumarina. **Posizione naturale:** L'habitat naturale del Ciliegio canino si trova nell'area settentrionale del mar Mediterraneo in Marocco, Spagna e Francia meridionale e si estende fino all'Asia minore. In seguito si è diffuso anche nelle regioni calde del Kaiserstuhl e nelle zone limitrofe. **Coltivazione riuscita:** La coltivazione da semi in casa è possibile durante tutto l'anno. Lasciate i semi per una settimana in frigorifero (stratificazione), per stimolare la germinabilità. In seguito piantateli a circa un centimetro di profondità nel substrato di coltivo umido o in terra sabbiosa per bonsai. Coprite il recipiente di coltivazione con pellicola trasparente, sulla quale praticherete dei fori, in questo modo la terra eviterà di seccarsi. Ogni due o tre giorni rimuovete la pellicola per 2 ore, per prevenire la formazione di muffe sulla terra. Collocate il recipiente di coltivazione in un luogo luminoso e caldo, a una temperatura attorno ai 20°C e mantenete la terra umida, ma non bagnata. La germinazione dura da quattro a dieci settimane. **La posizione migliore:** Il Ciliegio canino predilige gli ambienti molto caldi e in pieno sole. **Cura ottimale:** A causa della sua provenienza, il Ciliegio canino è molto tollerante verso periodi lunghi di siccità e, a differenza di molte altre piante, non teme l'acqua dura e calcarea. Quindi innaffiatelo piuttosto di rado, ma accuratamente ed evitate i ristagni idrici. Dall'inizio della fioritura in aprile fino a settembre è consigliabile concimare ogni quattro settimane con fertilizzante liquido per bonsai. Un Ciliegio canino può essere modellato in tutti gli stili, ma solo mediante potature mirate e senza l'utilizzo di filo di metallo riuscirete a modellare lo stile a scopa rovesciata. Fate attenzione a non lasciare le ramificazioni troppo fitte, altrimenti i rami che rimangono all'ombra moriranno. Per le piante giovani potete procedere con la prima potatura dopo 6 settimane o, in alternativa, 3 o 4 settimane dopo la prima germogliazione. Di norma la pianta produce un nuovo getto entro due settimane, che può essere reciso dalla seconda foglia. Potete legare con filo di metallo i rami di uno o due anni di età, preferibilmente in primavera, prima della nascita delle foglie. Soprattutto come bonsai giovane, il Ciliegio canino cresce facilmente e da giovane dovrebbe essere trapiantato ogni anno, mentre gli esemplari più adulti ogni due o tre anni, in marzo. **In inverno:** Il Ciliegio canino resistente al gelo e dovrebbe svernare all'aperto, al riparo dal sole diretto e dal vento forte. In caso di forte gelo si consiglia la copertura con un apposito telo antifreddo. Innaffiate solo poco, nei giorni senza gelate.

Kamena trešnja

Prunus mahaleb

Vanjski bonsai s mirisnim drvetom i brojnim bijelim cvjetovima

Kamena višnja, poznata i kao kamena Visla, uglavnom se nalazi u toplim vinorodnim krajevima. Njegove brojne mirisne bijele cvjetove u travnju i svibnju pčele koriste kao hranu, a male koštunice koje se pojavljuju nakon toga vrlo su omiljene pticama - gorki plodovi nisu jestivi za ljude. U istočnom Mediteranu, jezgrec se melju i prodaju kao začim pod nazivom Mahalb. Listopadno stablo iz svojih mladih izdanaka ugodno miriše zbog visokog sadržaja kumarina. **Zemlja porijekla:** Podrijetlo kamene trešnje nalazi se u području sjevernog Sredozemlja u Maroku, Španjolskoj i južnoj Francuskoj te se proteže do Male Azije. Ali sada se može pronaći i u toplim predjelima Kaiserstuhla ili na Naheu. **Uspješan uzgoj:** Uzgoj je moguć tijekom cijele godine. Prvo stavite sjeme u hladnjak (stratificirajte) na tjedan dana kako biste potaknuli klijanje sjemena. Stavizatim posadite oko jedan centimetar duboko u vlažnu podlogu za uzgoj ili pjeskovito tlo za bonsai. Posudu s kulturom prekrijte prozirnom folijom koju ste opremili rupama. To štiti tlo od isušivanja. Svaka dva do tri dana skinite foliju na 2 sata. Time se sprječava stvaranje plijesni na tlu za uzgoj. Stavite posudu za sjeme na svijetlo i toplo mjesto s oko 20° Celzija i održavajte tlo u posudi vlažnim, ali ne mokrim. Razdoblje klijanja je četiri do deset tjedana. **Najbolja lokacija:** Kamena trešnja voli puno sunca i vrlo je topla. **Optimalna njega:** Steinweichsel je zbog svog podrijetla vrlo tolerantan na duža sušna razdoblja. Za razliku od mnogih drugih biljaka, voli i tvrdu, vapnenastu vodu. Stoga zalijevajte prilično rijetko, ali onda temeljito i izbjegavajte natapanje. Od početka razdoblja cvatnje u travnju do rujna, želi se opskrbljivati tekućim gnojivom za bonsai svaka četiri tjedna. Kamenu trešnju moguće je dizajnirati u svim stilovima, pri čemu se oblik metlice lako postiže samo ciljano rezidbom bez žice. Pazite da pojedine grane nisu preblizu jedna drugoj, inače će zasjenjene grane umrijeti. Mlade biljke možete prvi put rezati nakon 6 tjedana, inače 3 do 4 tjedna nakon prvog izdanka. Obično će unutar dva tjedna biljka pokazati nove izdanke koji se mogu prištipnuti preko drugog lista. Ožičenje treba koristiti u proljeće prije nicanja lišća, posebno za grane stare jedne do dvije godine. Osobito kao mladi bonsai, trešnja je snažna i treba je presađivati svake godine, a starije primjerce svake dvije do tri godine u ožujku. **U zimu:** Vaša kamena trešnja otporna je na mraz i trebala bi prezimiti na otvorenom, ali mora biti zaštićena od izravne sunčeve svjetlosti i jakih vjetrova. U vrlo jakom mrazu preporučuje se prekrivanje zimskim filmom. Zalijevajte samo umjereno u danima bez mraza.

Akmens ķirsis Prunus mahaleb

Āra pundurkociņš ar smaržīgu koku un daudziem baltiem ziediem

Akmens ķirsis, kas pazīstams arī kā Akmens Visla, galvenokārt sastopams siltajos vīnogu audzēšanas reģionos. Tās daudzos smaržīgos baltos ziedus aprīlī un maijā bites izmanto kā barību, un pēc tam parādās mazie kaulēni ir ļoti iecienīti putnu vidū - rūgtie augļi nav ēdami cilvēkiem. Vidusjūras austrumos kodolus samāj un tirgo kā garšvielu, ko sauc par Mahalb. Mazais lapu koks izdala patīkamu smaržu no saviem jaunajiem dzinumiem, pateicoties augstajam kumarīna saturam. **Dabiska vieta:** Akmens ķiršu izcelsme ir Vidusjūras ziemeļu apgabalā Marokā, Spānijā un Francijas dienvidos un sniedzas līdz Mazāzijai. Bet tagad to var atrast arī siltajos Kaiserstuhl vai Nahe reģionos. **Veiksmīga audzēšana:** Audzēšana iespējama visu gadu. Vispirms ievietojiet sēklas ledusskapī (stratificējiet) uz nedēļu, lai veicinātu sēklu dīgšanu. Ielieciet Pēc tam sējiet apmēram viena centimetra dziļumā mitrā augšanas substrātā vai smilšainā pundurkociņa augsnē. Nosedziet kultivēšanas trauku ar pārtikas plēvi, kuru nodrošina ar caurumiem. Tas pasargā augsni no izžūšanas. Jums vajadzētu noņemt foliju 2 stundas ik pēc divām līdz trim dienām. Tas novērš pelējuma veidošanos augošajā augsnē. Novietojiet sēklu podu gaišā un siltā vietā ar aptuveni 20°C un turiet augsni mitru, bet ne mitru. Dīgšanas periods ir četras līdz desmit nedēļas. **Labākā atrašanās vieta:** Akmens ķirsis dod priekšroku pilnai saulei un ir ļoti silts. **Optimāla aprūpe:** Savas izcelsmes dēļ Steinweichsel ir ļoti izturīgs pret ilgākiem sausuma periodiem. Un atšķirībā no daudziem citiem augiem tai patīk arī ciets, kaļķains ūdens. Tāpēc laistiet diezgan reti, bet pēc tam rūpīgi un izvairieties no aizsērēšanas. No ziedēšanas perioda sākuma aprīlā līdz septembrim viņa vēlas saņemt šķidro pundurkociņu mēslojumu ik pēc četrām nedēļām. Akmens ķiršu var veidot visos stilos, turklāt slotas formu var viegli sasniegt tikai ar mērķtiecīgu atzarošanu bez stieples. Pārliecinieties, ka atsevišķie zari nav pārāk tuvu viens otram, pretējā gadījumā noēnotie zari iet bojā. Pirmo reizi jaunus augus var nogriezt pēc 6 nedēļām, pretējā gadījumā 3 līdz 4 nedēļas pēc pirmā dzinuma. Parasti divu nedēļu laikā augs parādīs jaunus dzinumus, kurus var satvert pāri otrai lapai. Elektroinstalācija jāizmanto pavasarī pirms lapu sadīgšanas, īpaši vienu līdz divus gadus veciem zariem. Īpaši jauns pundurķirsis ir enerģisks, un tas ir jāpārstāda katru gadu, vecāki īpatņi ik pēc diviem līdz trim gadiem martā. **Ziemā:** Jūsu akmens ķirsis ir izturīgs pret salu, un tam vajadzētu pārziemot ārā, bet aizsargāt no tiešiem saules stariem un spēcīga vēja. Ļoti stipra sala gadījumā ieteicams pārsegt ar ziemas plēvi. Laistiet tikai taupīgi bezsala dienās.

Roko vyšnia Prunus mahaleb

Lauko bonsai su kvapnia mediena ir daugybē baltu gēliju

Vyšnia, dar zināma kaip Akmeninė Vysla, daugiausia randama šiltuose vynuogių auginimo reģionuose. Daugybę kvepiančių baltų jo žiedų balandį ir gegužę bitės naudoja kaip maistą, o vėliau pasirodanti mažus kaulavaisius labai mėgsta paukščiai – kartūs vaisiai žmonėms nevalgomi. Viduržemio jūros rytinėje dalyje branduoliai sumalami ir parduodami kaip prieskonis, vadinamas Mahalb. Dėl didelio kumarino kiekio lapuočių mažas medis skleidžia malonų jaunų ūglių kvapą. **Natūrali vieta:** Vyšnia kilmė yra šiaurinėje Viduržemio jūros dalyje Maroke, Ispanijoje ir pietų Prancūzijoje ir tęsiasi iki Mažosios Azijos. Tačiau dabar ji galima rasti ir šiltuose Kaiserstuhl arba Nahe regionuose. **Sėkmingas auginimas:** Galima auginti išstisus metus. Pirmiausia įdėkite sėklas į šaldytuvą (sluoksniuokite) savaitei, kad paskatintumėte sėklų daigumą. Įdėti Tada sėkite maždaug vieno centimetro gyliu į drėgną auginimo substratą arba smėlingą bonsų žemę. Kultūros indą uždenkite maistine plėvele, kurioje yra skylės. Tai apsaugo dirvą nuo išdžiūvimo. Kas dvi ar tris dienas 2 valandas nuimkite foliją. Tai neleids augančioje dirvoje susidaryti pelėsiui. Sėklų vazoną padėkite į šviesią ir šiltą vietą, kurios temperatūra yra apie 20 °C, o vazono žemė turi būti drėgna, bet ne šlapia. Dygimo laikotarpis yra nuo keturių iki dešimties savaičių. **Geriausia vieta:** Vyšnia mėgsta saulėtą ir labai šiltą. **Optimali priežiūra:** Dėl savo kilmės Steinweichsel labai toleruoja ilgesnius sausros laikotarpius. Ir skirtingai nei daugelis kitų augalų, jis taip pat mėgsta kietą, kalkingą vandenį. Taigi laistykite gana retai, bet tada kruopščiai ir venkite užmirkimo. Nuo žydėjimo pradžios balandžio iki rugsėjo ji nori būti tiekiama skystomis bonsų trąšomis kas keturias savaites. Vyšnia gali būti sukurta visų stilių, todėl šluotos forma galima lengvai pasiekti tik tikslingai genint be vielos. Įsitikinkite, kad atskiros šakos nėra per arti viena kitos, kitaip užtemusios šakos žus. Pirmą kartą jaunus augalus galite nupjauti po 6 savaičių, kitu atveju praėjus 3–4 savaitėms po pirmojo ūglio. Paprastai per dvi savaites augalas parodys naujus ūglius, kuriuos galima užspausti ant antrojo lapo. Pavasarį, prieš išdygstant lapams, ypač vienerių-dvejų metų šakoms, reikia instaliuoti laidus. Ypač kaip jaunas bonsai, vyšnios yra energingos ir turėtų būti persodinamos kasmet, o vyresni egzemplioriai kas dujus ar trejus metus kovo mėnesį. **Ziemą:** Jūsų akmens vyšnia yra atspari šalčiui ir turėtų žiemosi lauke, tačiau saugoma nuo tiesioginių saulės spindulių ir stipraus vėjo. Esant labai dideliame šalčiui, rekomenduojama uždengti žiemine plėvele. Laistykite tik saikingai dienomis be šalčio.

Čirasa tal-blat Prunus mahaleb

Bonsai ta 'barra b'injam fragranti u fjuri bojud numeruži

Ič-čirasa tal-blat, maghrufa wkoll bhala Stone Vistula, tinsab principalment fir-reġjuni shan tat-tkabbir tal-inbid. Il-fjuri bojud fragranti numeruži tiegħu f'April u Mejju jintużaw min-naħal bhala ikel u d-drupi żgħar li jidhru wara huma popolari hafna mal-ghasafar - il-frott morr ma jittiekelx għall-bnedmin. Fil-Lvant tal-Mediterran, il-qlub huma mithun u nnegozjati bhala hwawar imsejjah Mahalb. Is-sigra żgħira li jwaqqgħu l-weraq toħroġ riha pjačevoli mir-rimġiet żgħar tagħha minħabba l-kontenut għoli ta 'coumarin. **Post naturali:** L-oġrini tač-čirasa tal-blat tinsab fiž-zona tal-blat tal-Tramuntana tal-Mediterran fil-Marokk, Spanja u fin-Nofsinhar ta' Franza u testendi għall-Asja Minuri. Izda issa tista 'tinstab ukoll fir-reġjuni shan tal-Kaiserstuhl jew fuq in-Nahe. **Kultivazzjoni b'suċċess:** Il-kultivazzjoni hija possibbli s-sena kollha. L-ewwel poġġi ž-żrieragh fil-frigġ (stratifika) għal ġimgha biex tinkoragġixxi ž-żrieragh biex jiġġerminaw. Poġġi l-Imbagħad żerriegħa madwar centimetru fond f'sottostrat ta 'tkabbir niedja jew hamrija ramlija tal-bonsai. Għatti l-bastiment tal-kultura b'cling film, li inti tipprovdi b'toqob. Dan jipproteġi l-hamrija milli tinxf. Għandek tneħhi l-fojl għal sagħtejn kull jumejn jew tlett ijiem. Dan jipprevjeni l-iffurmar tal-moffa fuq il-hamrija li qed tikber. Poġġi l-borma taž-żerriegħa f'post hafif u shun b'madwar 20° Celsius u żomm il-hamrija tal-qsa niedja izda mhux imxarra. Il-perjodu tal-germinazzjoni huwa ta 'erba' sa għaxar ġimghat. **L-aħjar post:** Ič-čirasa tal-blat tippreferi xemx shiħa u hija shuna hafna. **Kura ottimali:** Minħabba l-oġrini tiegħu, l-Steinweichsel huwa tolleranti hafna għal perjodi itwal ta 'nixfa. U b'differenza minn hafna pjanti oħra, jħobb ukoll ilma iebes u kalkarju. Allura l-ilma pjuttost rari, izda mbagħad bir-reqqa u jevitaw waterlogging. Mill-bidu tal-perjodu tal-fjoritura f'April sa Settembru, trid tiġi fornuta b'fertilizzant likwidu tal-bonsai kull erba' ġimghat. Čirasa tal-blat tista 'tiġi ddisinjata fl-istili kollha, fejn il-forma tal-gummar tista' tinkiseb faċilment biss permezz ta 'żbir immirat mingħajr wajer. Kun żġur li l-fergħat individuali ma jkunux wisq qrib xulxin, inkella l-fergħat sfumati jmutu. Tista 'tnaqqas il-pjanti żgħar għall-ewwel darba wara ġimghat 6, inkella 3 sa 4 ġimghat wara l-ewwel rimja. Normalment, fi žmien ġimghatejn, l-impjant se juri rimġiet godda li jistgħu jiġu maqrusa fuq it-tieni werqa. Il-wajers għandhom jintużaw fir-rebbiegħa qabel ma jinbet il-weraq, speċjalment għal ferġhat ta 'sena jew sentejn. Speċjalment bhala bonsai zagħżuġ, ič-čirasa tal-blat hija vigoruza u għandha tiġi repotted kull sena, kampjuni anzjani kull sentejn jew tliet snin f'Marzu. **Fix-xitwa:** Ič-čirasa tal-blat tiegħek hija reżistenti għall-ġlata u għandha tagħmel ix-xitwa barra, izda tkun protetta mid-dawl tax-xemx dirett u mir-riħ qawwi. Fi ġlata severa hafna, li jkopru b'film tax-xitwa huwa rakkomandat. Ilma biss f'tit fil-jiem hielsa mill-ġlata.

Bonsai - Rotskers Prunus mahaleb

Bonsai voor buiten met geurig hout en talrijke witte bloemen

De rotskers, ook bekend als de rotskers, komt voornamelijk voor in de warme gebieden van de wijnbouw. De talrijke geurige witte bloemen in april en mei dienen als voedsel voor de bijen en de kleine steenvruchten die daarna verschijnen zijn erg populair bij vogels - de bittere vruchten zijn niet eetbaar voor mensen. In de oostelijke Middellandse Zee worden de pitten gemalen en verhandeld als specerij met de naam Mahalb. De kleine, bladverliezende boom verspreidt een aangename geur van zijn jonge scheuten door het hoge gehalte aan coumarine. **Natuurlijke locatie:** De oorsprong van de rotskers ligt in het noordelijke Middellandse Zeegebied in Marokko, Spanje en Zuid-Frankrijk en strekt zich uit tot Klein-Azië. Maar ook in de warme streken van de Kaiserstuhl of bij de Nahe. **Succesvolle teelt:** Teelt is het hele jaar mogelijk. Zet de zaden eerst een week in de koelkast (stratify) om de kieming van de zaden te stimuleren. Plaats de zaden vervolgens ongeveer een centimeter diep in vochtig groeimedium of zanderige bonsaigrond. Dek de kweekbak af met vershoudfolie, die u van gaten heeft voorzien. Dit beschermt de aarde tegen uitdroging. Om de twee tot drie dagen moet u de film gedurende 2 uur verwijderen. Dit voorkomt schimmelvorming op de teeltgrond. Zet de kweekbak op een lichte en warme plaats met circa 20 ° Celsius en houd de kweekgrond vochtig, maar niet nat. De kiempriode is vier tot tien weken. **De beste locatie:** De rotskers staan het liefst in de volle zon en erg warm. **Optimale verzorging:** Door zijn oorsprong is de zachte steen zeer tolerant ten opzichte van langere periodes van droogte. En, in tegenstelling tot veel andere planten, houdt hij ook van harder water met kalk. Dus zelden water geven, maar dan grondig en wateroverlast vermijden. Vanaf het begin van de bloei in april tot en met september wil ze graag om de vier weken vloeibare bonsaivoeding krijgen. Een rotskers kan in alle stijlen worden ontworpen, waarbij de bezemvorm alleen gemakkelijk te bereiken is door voorzichtig te snoeien zonder draad. Zorg ervoor dat de afzonderlijke takken niet te dicht bij elkaar komen, anders gaan schaduwtakken dood. De eerste snoei van jonge planten kan na 6 weken worden gedaan, anders 3 tot 4 weken na de eerste opname. Meestal laat de plant dan binnen twee weken een nieuwe scheut zien, die over het tweede blad kan worden geknepen. Je moet een ontwerp maken door bedrading te maken, vooral met takken van één tot twee jaar oud, in het voorjaar voordat de bladeren schieten. De rotskers is bijzonder krachtig als jonge bonsai en moet elk jaar worden verpot, oudere exemplaren elke twee tot drie jaar in maart. **In de winter:** Uw rotskust is vorstbestendig en zou buiten moeten overwinteren, maar moet worden beschermd tegen direct zonlicht en harde wind. Bij zeer strenge vorst is het raadzaam het gebied af te dekken met overwinteringsfolie. Op vorstvrije dagen spaarzaam water geven.

Steinkirsebær Prunus mahaleb

Utendørs bonsai med duftende tre og mange hvite blomster

Steinkirsebæret, også kjent som Stone Vistula, finnes hovedsakelig i de varme vinregionene. Dens mange velduftende hvite blomster i april og mai brukes av bier som mat, og de små druenes om dukker opp etterpå er veldig populære blant fugler - de bite fruktene er ikke spiselige for mennesker. I det østlige Middelhavet møtes kjernene og omsettes som et krydder kalt Mahalb. Det lille løvtreet utstråler en behagelig duft fra sine unge skudd på grunn av det høye kumarininnholdet. **Naturlig beliggenhet:** Opprinnelsen til steinkirsebæret er i det nordlige middelhavsområdet i Marokko, Spania og Sør-Frankrike og strekker seg til Lilleasia. Men den kan nå også finnes i de varme områdene i Kaiserstuhl eller på Nahe. **Vellykket dyrking:** Dyrking er mulig hele året. Legg først frøene i kjøleskapet (stratifiser) i en uke for å oppmuntre frøene til å spire. Sett frø deretter ca. en centimeter dypt i fuktig vekstsubstrat eller sandig bonsajjord. Dekk kulturkaret med matfilm, som du forsyner med hull. Dette beskytter jorda mot å tørke ut. Du bør fjerne folien i 2 timer annenhver til tredje dag. Dette forhindrer at det dannes mugg på den voksende jorda. Sett frøpotten på et lett og varmt sted med rundt 20° Celsius og hold pottejorda fuktig, men ikke våt. Spiretiden er fire til ti uker. **Den beste beliggenheten:** Steinkirsebæret foretrekker full sol og er veldig varmt. **Optimal omsorg:** På grunn av sin opprinnelse er Steinweichsel veldig tolerant for lengre perioder med tørke. Og i motsetning til mange andre planter, liker den også hardt, kalkholdig vann. Så vann ganske sjelden, men da grundig og unngå vannlogging. Fra begynnelsen av blomstringsperioden i april til september ønsker hun å få tilført flytende bonsaigjødsel hver fjerde uke. Et steinkirsebær kan designes i alle stiler, hvorved kostformen kun lett kan oppnås ved en målrettet beskjæring uten wire. Pass på at de enkelte grenene ikke er for tett sammen, ellers vil skyggelagte grener dø. Du kan kutte ned unge planter for første gang etter 6 uker, ellers 3 til 4 uker etter første skudd. Vanligvis, innen to uker, vil planten vise nye skudd som kan klemmes over det andre bladet. Ledninger bør brukes om våren før bladene spirer, spesielt for ett til to år gamle greiner. Spesielt som ung bonsai er steinkirsebæret kraftig og bør plantes om hvert år, eldre eksemplarer annethvert til tredje år i mars. **Om vinteren:** Steinkirsebæret ditt er frostbestandig og bør overvintre utendørs, men beskyttes mot direkte sollys og sterk vind. Ved svært sterk frost anbefales tildekking med vinterfilm. Vann kun sparsomt på frostfrie dager.

Bonsai - Wiśnia Rockowa Prunus mahaleb

Outdoor bonsai z pachnącym drewnem i licznymi białymi kwiatami

Wiśnia Mahaleb występuje głównie w ciepłych regionach uprawy winorośli. Liczne aromatyczne białe kwiaty, które pojawiają się w kwietniu i maju, stanowią źródło pożywienia dla pszczół, a nadchodzące później drobne owoce pestkowe są bardzo popularne wśród ptaków. Dla ludzi gorzkie owoce nie są dobre do jedzenia. We wschodnim regionie Morza Śródziemnego mielone ziarna są sprzedawane jako przyprawa pod nazwą Mahaleb. Zielone latem małe drzewko poprzez swoje młode pędy wydycha przyjemny zapach dzięki dużej zawartości kumaryny. **Naturalne położenie:** Naturalne siedlisko wiśni Mahaleb znajduje się w północnym regionie Morza Śródziemnego, szczególnie w Maroku, Hiszpanii i na południu Francji i rozciąga się aż do Anatolii. Występuje również w cieplejszych rejonach Kaiserstuhl oraz w pobliżu rzeki Nahe. **Udana uprawa:** Rozmnażanie nasion w pomieszczeniach jest możliwe przez cały rok. Aby zwiększyć zdolność kiełkowania, nasiona należy przechowywać zamknięte w plastikowej torbie w zwykłej lodówce przez około tydzień. Następnie umieść nasiona na głębokości około 1 cm w wilgotnym kompoście doniczkowym lub piaszczystej ziemi bonsai i przykryj pojemnik na nasiona przezroczystą folią, aby zapobiec wysychaniu ziemi. Nie zapomnij zrobić dziur w przezroczystej folii i zdejmować ją co drugi lub trzeci dzień na około 2 godziny. W ten sposób unikniesz tworzenia się pleśni na kompoście doniczkowym. Umieść pojemnik na nasiona w miejscu jasnym i ciepłym o temperaturze około 20 ° Celsjusza i utrzymuj ziemię wilgotną, ale nie mokrą. Kiełkowanie trwa około czterech do dziesięciu tygodni. **Najlepsza lokalizacja:** Mahaleb Cherry preferuje bardzo ciepłe i pełne nasłonecznienie. **Optymalna pielęgnacja:** Ze względu na swoje pochodzenie wiśnia Mahaleb znosi nawet dłuższe okresy suszy - i - poza wieloma innymi roślinami - toleruje również wapienną, twardą wodę. Więc podlewaj roślinę tylko skromnie, ale wnikliwie i uważaj, aby uniknąć podlewania. Od kwietnia do września co cztery tygodnie należy podawać płynny nawóz do roślin bonsai. Wiśnia Mahaleb jest w zasadzie odpowiednia do wszystkich rodzajów bonsai, podczas gdy kształt miotły jest możliwy tylko przy odpowiednim przycięciu i bez okablowania. Upewnij się, że gałęzie nie stoją zbyt blisko siebie, ponieważ bez wystarczającej ilości światła mogą obumrzeć. Pierwsze przycinanie młodych roślin powinno nastąpić po sześciu tygodniach, w przeciwnym razie można ścinać drzewo zawsze po trzech do czterech tygodni od wykiełkowania. Około dwóch tygodni po przycięciu roślina zwykle rozwija nowe pędy, które można wyrwać nad drugim liściem. Najlepszy czas na wykonanie okablowania to wiosna i przed wystrzelaniem liści, szczególnie w przypadku jednorocznych lub dwuletnich gałęzi. Szczególnie młode rośliny rosnące dość szybko należy przesażać co roku w marcu. Dojrzałe drzewa można przesażać co dwa lub trzy lata. **W zimie:** Wiśnia Mahaleb jest mrozoodporna i podczas hibernacji powinna być trzymana na zewnątrz. Po prostu chroń swoje bonsai przed bezpośrednim słońcem i wiatrem. Na obszarach o silnych mrozach wskazana jest ochrona za pomocą zimowego runa. Podlewać roślinę tylko rzadko w dni wolne od mrozu.

Cerejeira Prunus mahaleb

Bonsai ao ar livre com madeira perfumada e numerosas flores brancas

A cereja da rocha, também conhecida como Pedra do Vístula, é encontrada principalmente nas regiões vitícolas quentes. Suas numerosas flores brancas perfumadas em abril e maio são usadas pelas abelhas como alimento e as pequenas drupas que aparecem depois são muito apreciadas pelos pássaros - os frutos amargos não são comestíveis para os humanos. No Mediterrâneo oriental, os grãos são moidos e comercializados como uma especiaria chamada Mahalb. A pequena árvore de folha caduca exala um perfume agradável de seus brotos devido ao alto teor de cumarina. **Localização natural:** A origem da cerejeira está na região norte do Mediterrâneo em Marrocos, Espanha e sul da França e se estende até a Ásia Menor. Mas agora também pode ser encontrado nas regiões quentes de Kaiserstuhl ou no Nahe. **Cultivo bem sucedido:** O cultivo é possível durante todo o ano. Primeiro coloque as sementes na geladeira (estratifique) por uma semana para estimular a germinação das sementes. Coloque o em seguida, semeie cerca de um centímetro de profundidade em substrato de crescimento úmido ou solo de bonsai arenoso. Cubra o recipiente de cultura com filme plástico, que você fornece com furos. Isso protege o solo de secar. Você deve remover o papel alumínio por 2 horas a cada dois ou três dias. Isso evita a formação de mofo no solo em crescimento. Coloque o vaso de sementes em um local claro e quente com cerca de 20° Celsius e mantenha o solo do vaso úmido, mas não molhado. O período de germinação é de quatro a dez semanas. **A melhor localização:** A cerejeira prefere sol pleno e é muito quente. **Cuidado ideal:** Devido à sua origem, o Steinweichsel é muito tolerante a longos períodos de seca. E ao contrário de muitas outras plantas, também gosta de água dura e calcária. Portanto, regue raramente, mas com cuidado e evite o encharcamento. Desde o início do período de floração em abril a setembro, ela deseja receber fertilizante líquido para bonsai a cada quatro semanas. Uma cerejeira pode ser projetada em todos os estilos, onde a forma de vassoura só pode ser facilmente alcançada por uma poda direcionada sem arame. Certifique-se de que os galhos individuais não estejam muito próximos, caso contrário, os galhos sombreados morrerão. Você pode cortar as plantas jovens pela primeira vez após 6 semanas, caso contrário, 3 a 4 semanas após o primeiro broto. Normalmente, dentro de duas semanas, a planta apresentará novos brotos que podem ser beliscados na segunda folha. A fiação deve ser usada na primavera, antes que as folhas brotem, especialmente para galhos de um a dois anos. Especialmente como um bonsai jovem, a cerejeira é vigorosa e deve ser replantada todos os anos, espécimes mais velhos a cada dois ou três anos em março. **No inverno:** Sua cerejeira é resistente ao gelo e deve passar o inverno ao ar livre, mas protegida da luz solar direta e ventos fortes. Em geadas muito fortes, recomenda-se cobrir com um filme de inverno. Regue apenas com moderação em dias sem gelo.

Bonsai - Cireș De Piatră Prunus mahaleb

Bonsai în aer liber, cu lemn parfumat și numeroase flori albe

Cireșul, cunoscut și sub numele de cireș, se găsește în principal în zonele calde ale viticulturii. Numeroasele sale flori albe parfumate din aprilie și mai servesc drept hrană pentru albine, iar fructele mici de piatră care apar ulterior sunt foarte populare pentru păsări - fructele amare nu sunt comestibile pentru oameni. În estul Mediteranei sămburii sunt măcinați și comercializați ca un condiment cu numele Mahalb. Arborele mic, de foioase, emană un parfum plăcut din lăstarii săi tineri datorită conținutului ridicat de cumarină. **Locație naturală:** Originea cireșului stâncos se află în zona nordică a Mediteranei în Maroc, Spania și sudul Franței și se extinde până în Asia Mică. Dar poate fi găsit și în regiunile calde din Kaiserstuhl sau lângă Nahe. **Cultivare de succes:** Cultivarea este posibilă pe tot parcursul anului. Mai întâi așezați semințele la frigider (stratificați) timp de o săptămână pentru a stimula germinarea semințelor. Apoi așezați semințele cu o adâncime de aproximativ un centimetru în solul bonsai mediu sau de nisip. Acoperiți vasul de cultivare cu folie alimentară, pe care ați prevăzut-o cu găuri. Acest lucru protejează pământul de uscăre. La fiecare două până la trei zile ar trebui să îndepărtați filmul timp de 2 ore. Acest lucru previne formarea mușgaiului pe solul de cultivare. Așezați vasul de cultivare într-un loc luminos și cald, cu aproximativ 20 ° Celsius și mențineți solul de cultivare umez, dar nu umez. Perioada de germinare este de patru până la zece săptămâni. **Cea mai bună locație:** Cireșele de piatră preferă să fie în plin soare și foarte calde. **Îngrijire optimă:** Datorită originii sale, softselul de piatră este foarte tolerant la perioade mai lungi de secetă. Și, spre deosebire de multe alte plante, îi place și apa mai tare care conține var. Așa că apă ră, dar apoi bine și evitați înghițirea apei. De la începutul înfloririi în aprilie până în septembrie, ar dori să i se furnizeze îngrășământ lichid bonsai la fiecare patru săptămâni. O cireș de rocă poate fi proiectată în toate stilurile, prin care forma măturii poate fi realizată cu ușurință doar prin tăierea cu grijă fără sărmă. Asigurați-vă că ramurile individuale nu sunt prea aproape, altfel ramurile umbrite vor muri. Prima tăiere a plantelor tinere se poate face după 6 săptămâni, altfel la 3 până la 4 săptămâni după prima lăstare. De obicei, planta va arăta apoi o nouă lăstare în termen de două săptămâni, care poate fi ciupită peste a doua frunză. Ar trebui să faceți un proiect prin cablare, mai ales cu ramuri vechi de unu până la doi ani, în primăvară înainte ca frunzele să tragă. Cireșul de piatră este deosebit de viguros ca tânăr bonsai și ar trebui să fie repotat în fiecare an, exemplare mai vechi la fiecare doi până la trei ani în martie. **În iarnă:** Cireșul dvs. este rezistent la îngheț și ar trebui să ierneze în aer liber, dar să fie protejat de lumina directă a soarelui și de vânturile puternice. În cazul înghețului foarte sever, este recomandabil să acoperiți zona cu folie de iernare. Doar apă cu măsură în zilele fără îngheț.

Bonsai - Stenkörsbär

Prunus mahaleb

Utomhus bonsai med doftande trä och många vita blommor

Bergkörsbäret, även känt som bergskörsbäret, finns huvudsakligen i vinodlingens varma områden. Dess många doftande vita blommor i april och maj fungerar som mat för bin och de små stenfrukterna som dyker upp efteråt är mycket populära bland fåglar - de bittra frukterna är inte ätbara för människor. I östra Medelhavet males kärnorna och handlas som ett kryddat med namnet Mahalb. Det lilla lövträdet utstrålar en behaglig doft från sina unga skott på grund av det höga kumarininnehållet. **Naturligt läge:** Bergkörsbärets ursprung är i norra Medelhavsområdet i Marocko, Spanien och södra Frankrike och sträcker sig till Mindre Asien. Men det finns också i de varma områdena i Kaiserstuhl eller nära Nahe. **Framgångsrik odling:** Odling är möjlig året runt. Först placera fröna i kylskåpet (stratifiera) i en vecka för att stimulera fröna. Placera sedan fröna ungefär en centimeter djupt i fuktigt odlingsmedium eller sandbonsaijord. Täck odlingskärlet med plastfolie, som du har försett med hål. Detta skyddar jorden från att torka ut. Varannan till var tredje dag ska du ta bort filmen i två timmar. Detta förhindrar att mögel bildas på odlingsjorden. Placera odlingskärlet på en ljus och varm plats med cirka 20 ° C och håll odlingsjorden fuktig men inte våt. Groningstiden är fyra till tio veckor. **Den bästa platsen:** Bergkörsbären föredrar att vara i full sol och mycket varmt. **Optimal vård:** På grund av sitt ursprung är stensoftselen mycket tolerant mot längre perioder av torka. Och till skillnad från många andra växter gillar den också hårdare vatten som innehåller kalk. Så vatten sällan, men undvik sedan vattentätning noggrant. Från början av blomningen i april till september skulle hon vilja få flytande bonsai-gödselmedel var fjärde vecka. En stenkörsbär kan utformas i alla stilar, varigenom kvastformen bara kan uppnås enkelt genom försiktig beskärning utan träd. Se till att de enskilda grenarna inte är för nära, annars kommer skuggade grenar att dö. Den första beskärningen av unga växter kan göras efter 6 veckor, annars 3 till 4 veckor efter första skottet. Vanligtvis visar växten en ny skott inom två veckor, som kan klämmas över det andra bladet. Du bör göra en design genom att koppla ihop, särskilt med en till två år gamla grenar, på våren innan bladen skjuter. Bergkörsbäret är särskilt kraftfullt som en ung bonsai och bör omplaceras varje år, äldre exemplar vartannat till vart tredje år i mars. **På vintern:** Din stenkörsbär är frostbeständig och bör övervintra utomhus, men skyddas från direkt solljus och starka vindar. Vid mycket svår frost är det lämpligt att täcka området med övervintringsfolie. Endast vatten sparsamt på frostfria dagar.

Skalná čerešňa

Prunus mahaleb

Vonkajšie bonsaje s voňavým drevom a početnými bielymi kvetmi

Skalná čerešňa, známa aj ako Kamenná Visla, sa vyskytuje najmä v teplých vinohradníckych oblastiach. Jeho početné voňavé biele kvety v apríli a máji využívajú veľmi ako potravu a malé kôstkovice, ktoré sa potom objavujú, sú veľmi obľúbené u vtákov - horké plody nie sú pre ľudí jedlé. Vo východnom Stredomorí sa jadrá melú a obchoduje sa s nimi ako s korením nazývaným Mahalb. Malý opadavý strom vyžaruje z mladých výhonkov príjemnú vôňu vďaka vysokému obsahu kumarínu. **Prirodzená poloha:** Pôvod skalnej čerešne je v severnej oblasti Stredozemného mora v Maroku, Španielsku a južnom Francúzsku a siaha až do Malej Ázie. Teraz ho však možno nájsť aj v teplých oblastiach Kaiserstuhl alebo na Nahe. **Úspešná kultivácia:** Pestovanie je možné počas celého roka. Najprv vložte semená do chladničky (stratifikuje) na týždeň, aby ste podporili klíčenie semien. Vložte potom zasiaté asi jeden centimeter hlboko do vlhkého pestovateľského substrátu alebo piesočnatej bonsai pôdy. Kultivačnú nádobu prikryte potravinovou fóliou, ktorú opatrite otvormi. To chráni pôdu pred vysychaním. Fóliu by ste mali odstraňovať na 2 hodiny každé dva až tri dni. To zabraňuje tvorbe plesní na rastúcej pôde. Črepník umiestnite na svetlé a teplé miesto s teplotou okolo 20 ° Celzia a zeminu udržiavajte vlhkú, ale nie mokrú. Doba klíčenia je štyri až desať týždňov. **Najlepšie umiestnenie:** Skalná čerešňa uprednostňuje plné slnko a je veľmi teplá. **Optimálna starostlivosť:** Steinweichsel vďaka svojmu pôvodu veľmi dobre znáša dlhšie obdobia sucha. A na rozdiel od mnohých iných rastlín má rada aj tvrdú, väpenatú vodu. Zalievajte teda radšej zriedka, ale potom dôkladne a vyhnite sa podmäčaniu. Od začiatku obdobia kvitnutia v apríli až septembri chce byť každé štyri týždne zásobená tekutým hnojivom na bonsaje. Skalná čerešňa môže byť navrhnutá vo všetkých štýloch, pričom tvar metly možno ľahko dosiahnuť iba cieľeným prerezávaním bez drôtu. Dbajte na to, aby jednotlivé konáre neboli príliš blízko seba, inak zatienené konáre odumrú. Mladé rastliny môžete prvykrát odrezať po 6 týždňoch, inak 3 až 4 týždne po prvom výhonku. Zvyčajne do dvoch týždňov rastlina ukáže nové výhonky, ktoré sa dajú zaštipnúť cez druhý list. Drôtovanie treba použiť na jar pred vypučaním listov, najmä pri jedno- až dvojročných konároch. Najmä ako mladý bonsaj je skalná čerešňa bujná a mala by sa presádzať každý rok, staršie exempláre každé dva až tri roky v marci. **V zime:** Vaša skalnička je mrazuvzdorná a mala by prezimovať vonku, no chráňte ju pred priamym slnečným žiarením a silným vetrom. Pri veľmi silných mrazoch sa odporúča prikrytie zimnou fóliou. V dňoch bez mrazu zalievajte len striedmo.

Kamnita češnja

Prunus mahaleb

Zunanji bonsaj z dišečim lesom in številnimi belimi cvetovi

Skalna češnja, znana tudi kot kamnita Visla, se nahaja predvsem v toplih vinorodnih pokrajinah. Njegove številne dišeče bele cvetove v aprilu in maju uporabljajo čebele kot hrano, majhne koščičarke, ki se pojavijo pozneje, pa so zelo priljubljene pri pticah - grenki plodovi za ljudi niso užiti. V vzhodnem Sredozemlju se jedrca meljejo in prodajajo kot začimba, imenovana Mahalb. Listopadno drevesce iz mladih poganjkov zaradi visoke vsebnosti kumarina prijetno diši. **Naravni habitat:** Izvor skalne češnje je v severnem Sredozemlju v Maroku, Španiji in južni Franciji ter sega do Male Azije. Zdal pa ga je mogoče najti tudi v toplih predelih Kaiserstuhl ali na Nahe. **Navodila za gojenje:** Gojenje je možno vse leto. Najprej postavite semena v hladilnik (stratificirajte) za en teden, da spodbudite kalitev semen. Postavite nato posejete približno en centimeter globoko v vlažen rastni substrat ali peščeeno zemljo za bonsaj. Posodo z kulturo pokrijte s folijo za živila, ki jo opremite z luknjami. To ščiti tla pred izsušitvijo. Vsake dva do tri dni za 2 uri odstranite folijo. S tem preprečimo nastanek plesni na rastni zemlji. Lonček s semeni postavite na svetlo in toplo mesto s približno 20 ° C, zemlja v lončku pa naj bo vlažna, a ne mokra. Obdobje kalitve je štiri do deset tednov. **Najboljša lokacija:** Skalna češnja ima raje polno sonce in je zelo topla. **Optimalna nega:** Steinweichsel je zaradi svojega izvora zelo tolerant na daljša sušna obdobja. In za razliko od mnogih drugih rastlin ima rad tudi trdo, apnenčasto vodo. Zato zalivajte redko, vendar temeljito in se izogibajte zalivanju. Od začetka cvetenja aprila do septembra želi, da se vsake štiri tedne oskrbuje s tekočim gnojilom za bonsaj. Skalno češnjo je možno oblikovati v vseh slogih, pri čemer je metlasto obliko mogoče enostavno doseči le s ciljano rezjo brez žice. Pazimo, da posamezne veje niso preblizu skupaj, sicer zasenčene veje odmrejo. Mlade rastline lahko prvič porežemo po 6 tednih, drugače pa 3 do 4 tedne po prvem poganjku. Običajno bo v dveh tednih rastlina pokazala nove poganjke, ki jih lahko priščipecemo čez drugi list. Ožičenje je treba uporabiti spomladi, preden poženejo listi, zlasti pri vejah, starih od enega do dveh let. Skalna češnja je predvsem kot mlad bonsaj močna in jo je treba presaditi vsako leto, starejše primerke pa vsaki dve do tri leta marca. **V zimskem času:** Vaša skalna češnja je odporna proti zmrzali in naj prezimi na prostem, vendar mora biti zaščitena pred neposredno sončno svetlobo in močnim vetrom. Pri zelo hudi zmrzali je priporočljivo pokriti z zimsko folijo. Zalivajte le zmerno v dneh brez zmrzali.

Cerecino

Prunus mahaleb

Bonsái para exterior con madera fragante y abundante inflorescencia de color blanco

El cerecino también llamado cerezo de Mahoma o cerezo de Santa Lucía, se encuentra principalmente en las zonas más cálidas de la viticultura. Sus numerosas flores blancas y fragantes, que brotan en abril y mayo, son alimento para las abejas, y más adelante brotan pequeñas drupas muy populares entre los pájaros, para las personas el fruto es amargo y no comestible. En el Mediterráneo oriental se muelen las semillas y se comercializa como una especie llamada Mahalb. El pequeño árbol de hoja caduca alcanza sólo una altura de dos a seis metros, y exuda de sus brotes jóvenes, debido al alto contenido de cumarina, una fragancia muy agradable. **Ubicación natural:** El origen del cerezo de Mahoma se encuentra en la región del Mediterráneo norte, en Marruecos, España y sur de Francia y se extiende a Asia Menor. Pero incluso en las regiones cálidas del Kaiserstuhl o su cercanía se puede encontrar. **Cultivo exitoso:** La semilla se puede criar durante todo el año. Mantenga las semillas durante una semana en el frigorífico para aumentar su germinación. Introdúzcalas a un centímetro de profundidad en sustrato húmedo o tierra arenosa para el cultivo de bonsái. Cubra el recipiente de cultivo con un film transparente y agujeréelo. Así protegerá la tierra de la desecación. Para evitar la putrefacción del sustrato retire el film cada dos o tres días durante 2 horas. Coloque el recipiente de cultivo en un lugar luminoso y cálido a alrededor de 20 grados y mantenga el sustrato húmedo, pero no mojado. La germinación se producirá entre cuatro y diez semanas. **La mejor ubicación:** Prefiere lugares a pleno sol y muy cálidos. **Cuidado óptimo:** Debido a su origen es muy tolerante ante períodos prolongados de sequía. Y a diferencia de muchas otras plantas puede tolerar agua con cal. Riegue con poca frecuencia pero abundantemente, pero evite el anegamiento. Desde abril a septiembre, requiere un suministro mensual de fertilizante líquido para bonsái. El cerecino puede ser formado en diferentes tipos de estilos pero solo alcanzará la forma de escoba si lo poda adecuadamente y se evite el uso de alambre. Procure que las ramas no estén muy juntas porque las ramas sombreadas pueden morir. La primera poda la deberá realizar después de seis semanas, sino a las tres a cuatro semanas después del primer brote. Habitualmente la planta muestra a las dos semanas un nuevo brote, que se puede cortar sobre la segunda hoja. Se recomienda dar forma con alambre en primavera antes del brote, sobre todo en las ramas de uno a dos años. Sobre todo el bonsái joven de cerecino es de rápido crecimiento y debe ser trasplantado anualmente, más adelante cada dos a tres años, en marzo. **En el invierno:** Su cerecino es resistente a heladas y debe cultivarse en exterior pero evitando los rayos de sol directos y protegiéndole del fuerte viento. Durante heladas fuertes protéjalo cubriéndolo. Riegue poco y solo los días libres de heladas.

Skalní třešeň

Prunus mahaleb

Venkovní bonsaje s voňavým dřevem a četnými bílými květy

Skalní třešeň, známá také jako Kamenná Visla, se vyskytuje především v teplých vinařských oblastech. Jeho četné voňavé bílé květy v dubnu a květnu využívají včely jako potravu a drobné peckovice, které se poté objeví, jsou velmi oblíbené u ptáků - hořké plody nejsou pro člověka jedlé. Ve východním Středomoří se jádra melou a obchoduje se s nimi jako s kořením zvaným Mahalb. Malý opadavý strom díky vysokému obsahu kumarinu ze svých mladých výhonků příjemně voní. **Přírozená poloha:** Původ skalní třešně je v oblasti severního Středomoří v Maroku, Španělsku a jižní Francii a zasahuje do Malé Asie. Nyní se však vyskytuje také v teplých oblastech Kaiserstuhlu nebo Nahe. **Úspěšné pěstování:** Pěstování je možné celoročně. Nejprve vložte semena do lednice (stratifikujte) na týden, abyste podpořili klíčení semen. DalPoté vysejte asi jeden centimetr hluboko do vlhkého pěstebního substrátu nebo písčité bonsaje. Kultivační nádobu zakryjte potravinářskou fólií, kterou opatřte otvory. To chrání půdu před vysycháním. Fólii byste měli odstraňovat na 2 hodiny každé dva až tři dny. Tím se zabrání tvorbě plísni na rostoucí půdě. Umístěte květináč na světlé a teplé místo s teplotou kolem 20 °C a udržujte půdu v květináči vlhkou, ale ne mokrou. Doba klíčení je čtyři až deset týdnů. **Nejlepší umístění:** Skalní třešeň preferuje plné slunce a je velmi teplá. **Optimální péče:** Steinweichsel je díky svému původu velmi tolerantní k delším obdobím sucha. A na rozdíl od mnoha jiných rostlin má ráda i tvrdou, vápenatou vodu. Zalévejte tedy spíše výjimečně, ale pak důkladně a vyhněte se přemokření. Od začátku období květu v dubnu až září chce být každé čtyři týdny zásobována tekutým hnojivem pro bonsaje. Skalní třešeň lze navrhnout ve všech stylech, přičemž tvaru košťálu lze snadno dosáhnout pouze cíleným prořezáváním bez drátu. Dbejte na to, aby jednotlivé větve nebyly příliš blízko u sebe, jinak zastíněné větve odumírají. Mladé rostliny můžete poprvé seříznout po 6 týdnech, jinak 3 až 4 týdny po prvním výhonu. Obvykle do dvou týdnů rostlina ukáže nové výhonky, které lze zaštipnout přes druhý list. Drátování je vhodné používat na jaře před rašením listů, zejména u jednoletých až dvouletých větví. Zejména jako mladá bonsai je skalní třešeň mohutná a měla by být přesazována každý rok, starší exempláře každé dva až tři roky v březnu. **V zimě:** Vaše skalnička je mrazuvzdorná a měla by přezimovat venku, ale chránit ji před přímým sluncem a silným větrem. Při velmi silných mrazech se doporučuje zakrýt zimní fólií. Ve dnech bez mrazu zalévejte jen střídmě.

Kaya kirazi

Prunus mahaleb

Güzel kokulu ahşap ve çok sayıda beyaz çiçekli açık hava bonsai

Taş Vistül olarak da bilinen kaya kirazi, esas olarak sıcak bağcılık bölgelerinde bulunur. Nisan ve Mayıs aylarında çok sayıda kokulu beyaz çiçekleri arılar tarafından yiyecek olarak kullanılır ve daha sonra ortaya çıkan küçük sert çekirdekli meyveler kuşlar arasında çok popülerdir - acı meyveler insanlar için yenilebilir değildir. Doğu Akdeniz'de taneler öğütülür ve Mahalb adı verilen bir baharat olarak ticareti yapılır. Yaprak döken küçük ağaç, yüksek kumarin içeriği nedeniyle genç sürgünlerinden hoş bir koku yayar. **Doğal konum:** Kaya kirazının menşei, Fas, İspanya ve güney Fransa'daki kuzey Akdeniz bölgesinde olup Küçük Asya'ya kadar uzanır. Ancak artık Kaiserstuhl'un sıcak bölgelerinde veya Nahe'de de bulunabilir. **Başarılı yetiştirme:** Yetiştirme tüm yıl boyunca mümkündür. Tohumların çimlenmesini teşvik etmek için önce tohumları bir hafta buzdolabına koyun (tabakalaştırın). Koy Ardından, nemli büyüyen alt tabakaya veya kumlu bonsai toprağına yaklaşık bir santimetre derinlikte tohumlayın. Kültür kabının üzerini delikler açtığınız streç film ile kapatın. Bu, toprağın kurumasını önler. Folyoyu her iki ila üç günde bir 2 saat çıkarmalısınız. Bu, büyüyen toprakta küf oluşumunu önler. Tohum saksısını yaklaşık 20° Santigrat ile hafif ve sıcak bir yere koyun ve saksı toprağını nemli tutun ama ıslak tutmayın. Çimlenme süresi dört ila on haftadır. **En iyi konum:** Kaya kirazi tam güneşi tercih eder ve çok sıcaktır. **Optimum bakım:** Kökeni nedeniyle, Steinweichsel uzun kuraklık dönemlerine karşı çok toleranslıdır. Ve diğer birçok bitkinin aksine sert, kireçli suları da sever. Bu nedenle, nadiren sulayın, ancak daha sonra iyice ve su birikmesinden kaçının. Nisan'dan Eylül'e kadar olan çiçeklenme döneminin başlangıcından itibaren dört haftada bir sıvı bonsai gübresi verilmesini istiyor. Bir kaya kirazi tüm stillerde tasarlanabilir, bu sayede süpürge şekli ancak telsiz hedefli bir budama ile kolayca elde edilebilir. Bireysel dalların birbirine çok yakın olmadığından emin olun, aksi takdirde gölgeli dallar ölür. Genç bitkileri ilk kez 6 hafta sonra, aksi takdirde ilk sürgünden 3 ila 4 hafta sonra kesebilirsiniz. Genellikle iki hafta içinde bitki, ikinci yaprağın üzerine sıkıştırılabilecek yeni sürgünler gösterecektir. Kablolama, özellikle bir ila iki yaşındaki dallar için, yapraklar filizlenmeden önce ilkbaharda kullanılmalıdır. Özellikle genç bir bonsai olarak, kaya kirazi kuvvetlidir ve her yıl, daha yaşlı örnekler ise Mart ayında iki ila üç yılda bir saksılanmalıdır. **Kışın:** Kaya kirazınız dona karşı dayanıklıdır ve kışı dışarıda geçirmelidir, ancak doğrudan güneş ışığından ve güçlü rüzgarlardan korunmalıdır. Çok şiddetli donlarda kışlık film ile kaplanması tavsiye edilir. Sadece don olmayan günlerde azar azar sulayın.

Sziklacersesznye

Prunus mahaleb

Kültéri bonsai illatos fával és számos fehér virággal

A sziklacersesznye, más néven Kő-Visztula, főként a meleg borvidékeken található. Áprilisban és májusban számos illatos fehér virágát a méhek táplálékkul használnák, az utána megjelenő kis csonthéjasokat pedig nagyon kedvelik a madarak – a keserű gyümölcsök nem ehetők az ember számára. A Földközi-tenger keleti részén a szemeket megőrlik, és Mahalb nevű fűszerként forgalmazzák. A lombhullató kis fa a magas kumarintartalom miatt kellemes illatot áraszt fiatal hajtásaiból. **Természetes elhelyezkedés:** A sziklacersesznye eredete a Földközi-tenger északi részén található Marokkóban, Spanyolországban és Dél-Franciaországban, és Kis-Ázsiáig terjed. De ma már a Kaiserstuhl vagy a Nahe meleg vidékein is megtalálható. **Sikeres termesztés:** Termesztése egész évben lehetséges. Először tegyük a magokat a hűtőbe (rétegezzük) egy hétre, hogy serkentsük a magvak csírázását. Tedd aEzután vetje be körülbelül egy centiméter mélyre a nedves termesztőfelületet vagy homokos bonsai talajt. Fedje le a tenyészedényt ragasztó fóliával, amelyet lyukakkal lát el. Ez megvédi a talajt a kiszáradástól. A fóliát két-három naponta 2 órára le kell venni. Ez megakadályozza a penészképződést a növekvő talajon. Helyezze a magcserepet világos és meleg, körülbelül 20 °C-os helyre, és tartsa a virágföldet nedvesen, de ne nedvesen. A csírázási időszak négy-tíz hét. **A legjobb hely:** A sziklacersesznye a teljes napot kedveli, és nagyon meleg. **Optimális gondozás:** Származásának köszönhetően a Steinweichsel nagyon jól tolerálja a hosszabb aszályos időszakokat. És sok más növénygel ellentétben a kemény, meszes vizet is szereti. Tehát elég ritkán öntözni, de akkor alaposan, és kerülni a vizesedést. A virágzás kezdetétől áprilistól szeptemberig négyhetente folyékony bonsai műtrágyával szeretne ellátni. **Télen:** A sziklacersesznye fagyálló, és a szabadban kell áttelelnie, de óvja a közvetlen napfénytől és az erős szélétől. Nagyon erős fagy esetén téli fóliával való letakarás javasolt. Fagymentes napokon csak takarékosan öntözzük.

: : : : :

マハレブチェリー

Prunus mahaleb

香りのよい樹木とたくさんの白い花を咲かせる屋外盆栽

主にワインのためのブドウが栽培される暖かい地域で見られます。香りのよい花を4月～5月にたくさん咲かせミツバチに蜜を提供し、小さな核果は鳥たちにとっても人気ですが、苦味があるので私たちが食べるには適しません。地中海東部で粉状のものはマハレブという名前でスパイスとして販売されています。小さな落葉樹の若い芽はクマリンの含有量が高くよい香りを放ちます。

自然な場所:

生息地は地中海北部、特にモロッコ、スペイン、フランス南部、そしてアナトリアまで広がっており、カイザーシュトゥールの温暖な地域やナーエ川の付近にも観られます。

栽培成功:

種子繁殖は室内で年間を通して可能です。発芽率を高めるには、種をビニール袋に入れて冷蔵庫で約1週間保管します。湿った培養土または盆栽用の砂を使用した土壌の深さ約1cmに種を植え、サランラップなどの透明フィルムで鉢をカバーします。透明フィルムには空気穴をいくつかあけ、2～3日に1回は約2時間、完全にフィルムを鉢から外します。そうすることで、カビの発生を防ぎます。20℃くらいの明るく暖かい場所に置き、用土は湿った状態に保ちます。通常は約4～10週間後に発芽します。

最高のロケーション: 非常に暖かく日当たりのよい場所を好みます。

最適なケア:

その起源のため長い乾燥期間に耐えることができます；他の多くの植物と違い硬水にも対処します。したがって、水は控えめに浸透するように与えて、水溜まりができないように注意が必要です。4月から9月までは盆栽用の液体肥料を4週間ごとに与える必要があります。基本的にすべてのタイプの盆栽に適していますが、箒立ちとは特定の剪定と針金かけなしのみで可能です。光が十分に行き渡らないと枯れる場合があるので、枝同士が接近し過ぎないように注意してください。若い木の最初の剪定は6週間後、または出芽後3～4週間後に常に剪定できます。通常は剪定の約2週間後に新芽をつけ、それは2葉の上で剪定できます。針金かけに最適な時期は春と葉が出る前に、特に1～2年目の枝に行う事をお勧めします。若い木は急速に成長するので、毎年3月には植え替えをしてください。成熟した木は2～3年ごとに植え替えができます。

冬に:

耐寒性を備えているので、冬越しは屋外で保管してください。ただし、直射日光と防風された場所がよいでしょう。寒さが厳しい地域ではフリースなどでの保護をお勧めします。霜の降らない日に少量の水を与えてください。

SKU: 14994 / Felsenkirsche